Між горами, в долині,
Єсть озеро Вітрів,
Живуть там світлі тіні
Прозорих вечорів.

Як тільки сонце згасне
На схилі синіх гір,
Вони в танку прекраснім
Ідуть під бренькіт лір, —

У келихах криштальних
У них мережки снів,
Веселих і печальних,
Для вільних і рабів.

Стихають вітри бурні,
І тихий плескіт хвиль
Співа пісні безжурні,
Пісні ясних весіль;

Я серцем чую співи
Чарівних берегів
І вірю в сни щасливі,
І в озеро Вітрів!